

GENT 2.10. – 7.10.2023

Gent je mesto v Belgiji, v regiji Flandrija, severozahodno od glavnega mesta Belgije, Bruslja. Flandrijo sestavlja pet občin oz. provinc. Ena izmed njih je tudi Oost-Vlaander z glavnim mestom Gent. Gent je tretje največje mesto v Belgiji in ima bogato zgodovino in kulturno dediščino. V Gentu živi približno 250.000 ljudi, v celotni občini pa skoraj 600.000 ljudi. Uradni jezik, ki se v tem delu Belgije uporablja, je nizozemščina, občasno pa se predvsem v uradnih institucijah uporablja tudi francoščina.

Gent ima dolgo zgodovino, prvič se omenja okoli leta 650, v tem času je bilo tudi pomembno srednjeveško trgovsko središče. Skozi stoletja se je razvijala tekstilna industrija in marsikdo Gent imenuje tudi belgijski Birmingham saj sta obema mestoma skupni vodni kanali ter opečnate fasade. V mestu Gent deluje tudi več univerz, najstarejša sega v leto 1816, nekaj let kasneje pa so zgradili tudi vodno povezavo do morja. Čeprav je dostop le po reki je v Gentu deluje tretje največje pristanišče v Belgiji. Zadnjih nekaj desetletij pa se

Gent razvija tudi turistično. Poleg vodnih kanalov, ki tečejo skozi mesto in mestu dajejo poseben čar je znan tudi po drugih dobrotah kot so poseben kruh imenovan mastel, ribjih dobrotah, čokoladnih pralinejih ter seveda pivu. Kot zanimivost lahko zapišem še, da ima Gent največ vegetarijanskih

restavracij na prebivalca na svetu. V samem mestu si je možno oddahniti v različnih parkih ter drugih zelenih površinah. V mestu je opaziti tudi veliko koles, e-skirojev ter pešcev. Mobilnostne navade Belgijcev se čisto razlikujejo od naših. Povsod so urejene kolesarske poti na katerih se kolesarji počutijo(mo) zelo varne, saj se pred vsakim kolesarjem vedno ustavi avto. Kolesarji pa so pazljivi na pešce. Tudi sam sem se eno popoldne s kolesom odpravil raziskovat podeželje, ki je približno 10 minut vožnje s kolesom oddaljeno od Genta.

Ko boste obiskali Gent ne pozabite obiskati kakšne od znamenitosti kot so MSK (muzej lepih umetnosti), SMAK (muzej za sodobno umetnost), stolnico sv. Bava, grad Gravensteen zgodovinsko središče Genta s Staro pošto ter ulico grafitov. Mogoče opazujete tudi mimoidoče, ki so mešanice zelo različnih ljudi z različnih koncev sveta. Tako je možno poleg nizozemščine in francoščine slišati veliko svetovnih jezikov. Žal slovenščine nisem zaznal. V tako veliki mešanici ljudi tudi turisti postanemo neopazen del mednarodnega mozaika. Prav zato je Gent (p)ostal priljubljen med domačini in drugimi začasno/stalnimi obiskovalci. Nočno življenje daje Gentu poseben čar, saj imaš občutek, da se življenje v mestu nikoli ne ustavi, čeprav se velika večina trgovin v mestu zapre že ob 18. uri.

Nekaj osnovnih besed in fraz (prevedeno prosto po Google translate):

- dobro jutro: goedemorgen,
- dober dan: goededag,
- lahko noč: welterusten,
- prosim: alsjeblief,
- hvala: bedankt,
- nasvidenje: tot ziens,
- živijo: zij leven.

Ker pa namen obiska ni bil turistične ampak izobraževalne narave bom spodaj predstavil še kratek povzetek izobraževanja.

Seminar je potekal od ponedeljka do petka in sicer od 9.00 do 14.00 in v tem času smo spoznavali vodenje šol.

Po neprespani noči na letališču, saj sem zaradi zamude letala, zamudil zadnji vlak iz Bruslja v Gent sem ob 7.00 stopil skozi hotelska vrata in v svojo sobo. Po zajtrku sem se peš odpravil v približno 20 minut hoje oddaljen ParkOffice Co-working space, kjer nas je že čakal predavatelj g. Serge Langerock. Poleg mene so se seminarja udeležile še štiri udeleženke iz Italije in sicer tri (Lucia, Rossella in Cinzia) iz osnovne šole iz mesta Bisceglia ter ravnateljica (Maria) iz srednje šole iz mesta Sassulo. Kot se za začetek seminarja spodobi smo se na kratko predstavili potem pa pričeli z delom. Predavatelj nam je predstavil teme seminarja in nas spodbudil, da tudi sami prispevamo ideje oz. težave, ki nas pri vodenju najbolj pestijo. Tako smo se prvi dan pogovarjali o ranljivosti in ravnovesju. Popoldanski del pa je bil rezerviran za voden ogled mesta Gent.

V torek smo se pogovarjali o skrbi zase, za druge ter za naš planet, se spraševali o različnih pogledih na delo, vodenje, delo z učenci, sodelovanje, nudenju podpore ... predvsem zato, ker imamo vsi posamezniki zelo različne pogled na iste stvari. Ugotovili smo, da če ne poskrbimo ustrezno zase, bomo

zelo težko poskrbeli tudi za druge in obratno ter, da moramo pred ozkimi osebnimi interesi dati interese družbe v kateri delujemo in živimo. Dan smo zaključili z mislijo, da moramo biti spoštljivi do prav vseh, saj ne vemo vedno, kakšno zgodbo nosijo s seboj.

Sreda je bila namenjena našemu načinu razmišljanja, saj imamo odprt in zaprt način razmišljanja. Po podrobni analizi smo ugotovili, da bomo v šolah vedno bolj potrebovali ljudi, ki imajo odprt način razmišljanja ter so pripravljeni na izzive za prihodnost, ki ne živijo v preteklosti in bodo tudi pri učencih iskali možnosti za nadaljnji razvoj.

V četrtek smo se lotili analize članka o situacijskem vodenju, kjer smo spoznali štiri načine vodenja. Vsak od udeležencev je v članku razbral njegov način vodenja z razpravo in reševanjem primerov pa pri sebi poiskali izboljšave na tem področju. Na koncu smo ugotovili, da ni najboljšega sloga vodenja ampak mora vsak vodja svoj način vodenja prilagoditi trenutni situaciji ter ljudem s katerimi dela. Nekateri potrebujejo več neposrednega vodenja, drugi podporo spet tretji pa delegiranje.

V petek smo naredili analizo celotnega tedna ter s samo evalvacijo ugotovili na katerih področjih smo napredovali, kaj bomo pri sebi izboljšali ali nadgradili. Vsak je imel priložnost predstaviti svojo državo ter šolo s katere prihaja. Na koncu smo prejeli še certifikate o uspešno opravljenem seminarju ter se z neformalnim druženjem poslovili.

Če potegnem četo pod seminar ugotavljam, da sem se veliko naučil o vodenju. Sedaj pa me čaka nekaj idej poskusiti v praksi. Spodbudno je bilo, kako je predavatelj že v nekaj minutah ustvaril varno okolje, kjer smo se lahko pogovarjali o vseh težavah, ki nas pestijo v šoli. Kako odprto smo iskali predloge in rešitve, da nam bo v prihodnje lažje. Bi bilo lahko kaj boljše? Seveda, vedno so možne izboljšave, pogrešal sem več praktičnih primerov ter mogoče obisk kakšne šole, kjer bi tudi v praksi spoznali kak način vodenje.

Poročilo zapisal Boštjan Mohorič